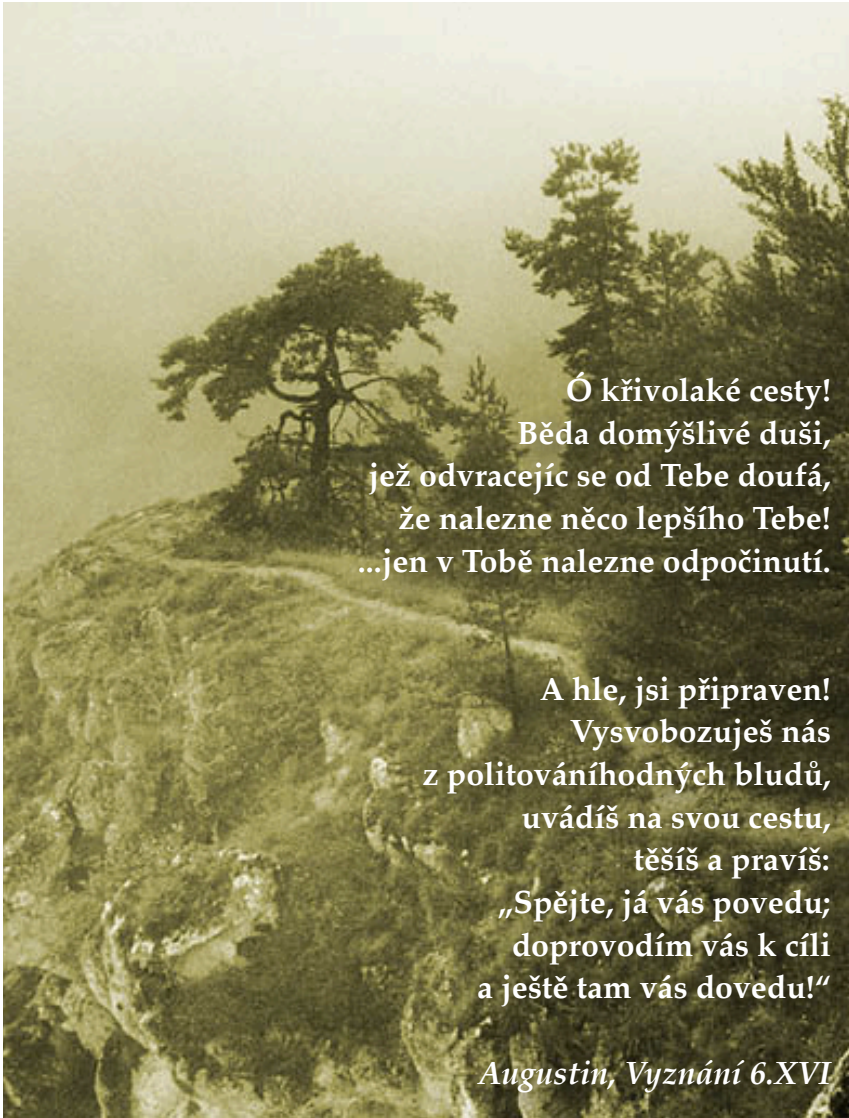

2011
9

zpravodaj

sboru Českobratrské církve evangelické v Ostravě

Ó křivolaké cesty!
Běda domýšlivé duši,
jež odvracejíc se od Tebe doufá,
že nalezne něco lepšího Tebe!
...jen v Tobě nalezne odpočinití.

A hle, jsi připraven!
Vysvobozuješ nás
z politováníhodných bludů,
uvádíš na svou cestu,
těšíš a pravíš:
„Spějte, já vás povedu;
doprovodím vás k cíli
a ještě tam vás dovedu!“

Augustin, Vyznání 6.XVI

Biblický úvodník

POTŘEBUJE NAŠE VÍRA BERLIČKY?

„Co pak učiním s Ježíšem, který slove Kristus?“

(Mt 27,22)

V roce 1961 byl v římském divadle v Cesareji přímořské (Cesarea maritima) nalezen podstavec, který nesl jméno Tiberia a Pontského Piláta. Je nyní uložen v Jeruzalémě. Na něm čteme *TIBERIVM* (Tiberius) *PONTIIVS PILATVS* (Pontský Pilát) *PRAEFECTUS IVDA* (místodržící Judeje).

Existence Piláta není tedy potvrzena jen Biblií. Ostatně známý židovský historik

a spisovatel, Josephus a Tacitus, se o něm zmiňují, jako o někom, kdo byl krutý a cynický. Víme o něm, že byl římským místodržícím v Jeruzalémě v Judeji od r. 26 do r. 36. To on odsoudil Ježíše. Přestože věděl, že je nevinný a že mu jej židé vydali jen z nenávisti a kvůli moudrosti, kterou převyšoval farizeje (Mk 15), ale obával se davu, který žádal jeho smrt a to smrt nejhorší, ukřižování. Dal přednost tomu, že umlčel své svědomí a vydal na smrt nevinného.

My nejsme v postavení Pilátově, ale my všichni si musíme položit otázku: „Co učiním s Ježíšem?“ Není to otázka podřadná. Je to zásadní a rozhodující otázka, neboť On je ten, který byl oznámený ve Starém zákoně a který měl přijít pro dobro nás všech. Co učiníš s Ježíšem? Jsou jen dvě zásadní odpovědi. Buď se jako Pilát vyhnu otázce a Ježíše ze svého života vypovím. Anebo jej přijmu jako svou jedinou jistotu v mém životě.

Bohuš Berger

Ze sborového života

NAROZENINY

NAROZENINY V MĚSÍCI ZÁŘÍ

Jana Jančová	1.9.1941
Václav Voženílek	1.9.1918
Oldřich Kovařík	2.9.1951
Magda Ptáčková	2.9.1946
Jaroslav Jonšta	3.9.1922
Jarmila Zygmontová	4.9.1923
Libuše Hošková	5.9.1925
Petr Opršal	6.9.1971
Lenka Lankočí	8.9.1922
Herbert Thiel	8.9.1936
Ludmila Šabacká	10.9.1918
Drahomíra Bergrová	12.9.1922

Lubomír Hána	16.9.1922
Michal Marjó	19.9.1927
Ondřej Šimečka	19.9.2001
Oldřich Zbíral	19.9.1927
Miluše Nendzová	23.9.1936
Helena Juránková	25.9.1912
Martin Pavlinec	30.9.1956

CÍRKEVNÍ POHŘBY ZA OBDOBÍ

ČERVENEC - SRPEN

Jan Hájko (*1935)
Jarmila Krůtová (*1940)

VZPOMÍNKA NA COLOURS

Také letos v létě byla během hudebního festivalu Colours of Ostrava postavena jedna ze scén v našem kostele. Tzv. Kostelní scéna je využívána především pro interprety zpívající sólově (na fotografii je Aboridžinec – tedy jeden z původních obyvatelů Austrálie - Frank Yamma), nebo pro intimnější hudební žánry. Jsem velmi rád, že je náš kostel takto zapojen do rozvíjející se tradice Colours.

Frank Yamma

(c) 2011 S. Kocouř

aw

MODLITEBNÍ OKÉNKO

- * Mysleme na děti a mládež. Ať obcerstveni po prázdninách zodpovědně přistupují ke svým povinnostem, jsou světlem svým vrstevníkům a dokáží odolat útokům i pokoušením ze svého okolí.
- * Modleme se za nemocné a vyčerpané v našem sboru i okolí. Vyprošujme pro ně uzdravení a obcerstvení Duchem vedoucí k vděčnosti a k radostné službě Pánu.
- * Prosme za sbor a církve. Ať Pán dává nové příležitosti k pokání a obrácení službě a ať mezi námi nachází ochotné a zodpovědné služebníky ošklivící si zlo a lnoucí k dobrému.
- * Pamatujme v modlitbách na zodpovědnou správu věcí veřejných. Ať politici a úředníci vidí hranici mezi dobrem a zlem a bázeň Boží jim nedá podléhat korupci a vydírání. Ať navrhované a schvalované zákony odrážejí Boží vůli, reformní kroky ať pomohou.
- * Mysleme na sociální a národnostní nepokoje u nás i v okolních zemích. Ať lidé nepodléhají nenávisti, policie ať rychle a účinně trestá zlo a prosazuje právo a spravedlnost.
- * Prosme za mír ve světě, uklidnění situace v Arabských zemích, za pokoj pro Izrael. Mysleme na hladovějící pronásledované a vražděné křesťany a misionáře.

K zamyšlení a diskusi

ÚČAST DĚTÍ U VEČEŘE PÁNĚ (3/4)

K závěru, že je *zásadně dobře možné*, nemluvnat za plnohodnotný, bez aby se VP plně účastnily pokřtěné nutnosti jeho pozdějšího děti ještě před tím, než projdou doplňování, není sice nutno k o n f i r m a č n í p ř í p r a v o u automaticky nemluvnatům sloužit a konfirmací, vede několik VP, ale je velmi obtížné odepřít VP závažných věcných důvodů. těm pokřtěným, kteří o účast na ní

Především jde o logický projeví zájem. Takové odpírání by důsledek rozhodnutí křtít vedlo k pojetí dvojího členství nemluvnata. Považujeme-li křest v církvi, což je obtížně biblicky

zdůvodnitelné. To, co zde bylo řečeno o základní povaze VP, velmi ztěžuje představu jakékoli skupiny uvnitř církve, která by byla z účasti na VP apriorně vyloučena – např. z důvodu nedostatečné vyspělosti.

Úvaha o tom, jaké mají děti místo v Božím lidu a jeho bohoslužbách, vede celkem přirozeně do Starého zákona, jehož texty díky většímu časovému rozpětí lépe odrážejí život již ustáleného a svou dějinnou existenci utvářejícího společenství. Na to, že se děti účastnily bohoslužebných slavností a že při tomto slavení měly specifickou roli, lze usuzovat např. z instrukce pro slavení paschálního Hodu beránka (Ex12,26n): „synové“ svojí otázkou po smyslu prožívaného dění dávají podnět k recitaci klíčového vyznání, a tak jsou (spolu s ostatními slavícími) uváděni do tradice víry; katechetický rozměr je považován za ústrojnou součást slavnosti.

Tento starozákonní model pozoruhodně koresponduje s poznatky novodobé pedagogiky: děti se velmi účinně a přirozeně učí participativně, „zacvičováním“. To, co funguje v jiných oblastech života církve, do něhož děti svojí

účastí postupně vrůstají – tímto způsobem se například učí modlitbě – lze oprávněně uplatnit i na svátostný život.

Důvody, které bývají uváděny *proti účasti dětí na VP před konfirmací*, jsou zpravidla praktického rázu:

Tím, že konfirmace ztratí roli připuštění k VP (admise), bude ještě oslabeno její již tak dost slabé postavení, zmizí závažný důvod pro účast v konfirmační přípravě.

Nebude-li admisí konfirmace, jak jinak stanovit termín, kdy k účasti na VP pozvat? Tradiční model má tu výhodu, že vytváří řád, který na cestě od křtu ke společenství VP děti vede. Nějakého standardního termínu, kdy je obvyklé k VP pozvat, bude asi vždy třeba.

Důraz na to, že svátostné dění při VP je účinné jedině mocí Kristovou, se může zvrátit v magické pojetí obřadu působícího nezávisle na lidské účasti.

Přijímání vína nezletilými je v rozporu se zásadou, že se jim nesmí podávat alkohol.

Pro rozhodování v konkrétních případech je důležité *rozlišit mezi pozváním a připuštěním (admisí)*

k účasti na VP: je něco jiného, ptáme-li se, koho je záhodno k účasti na VP pozvat (vyzvat), a opět něco jiného, ptáme-li se, zda tomu, kdo již sám o účast projevil zájem (požádal o ni), tuto účast umožníme, nebo ne.

Vycházíme-li z toho, že vlastním Pánem a hostitelem u VP je Ježíš Kristus sám, je zřejmé, že jemu jedinému přísluší právo zvat účastníky k tomuto hodu. Otázkou je jen, jakým způsobem se toto pozvání k člověku dostane. Pastýřskou starostí církve je, aby se dostalo pokud možno ke všem, kdo je mají slyšet. Zde konfirmace může zůstat standardní příležitostí, aby pozvání bylo vysloveno těm, kdo je dosud nepřijali jiným způsobem. Toto pojetí může poněkud uvolnit tlak samozřejmého očekávání, že pozvání bude přijato, které je s konfirmací pojatou jako admise tradičně spojeno.

Církev však nemůže a nesmí vylučovat možnost, že někdo ono Kristovo pozvání zaslechne ze zvěstovaného evangelia dříve, než přijde toto formální pozvání církve, a sám o účast u Kristova stolu požádá. Zde je třeba rozhodnout o admisi („připuštění“). V takovém případě je však možno posuzovat jen to, zda se lze

domnívat, že pohnutkou k žádosti bylo skutečně pozvání vyslechnuté z Kristova evangelia a nikoli motivy, které by VP znevážily.

Obecně je dobře mít na paměti: *to, co je přípustné, nemusí být ještě uplatňováno plošně pro všechny – a to, co není obecnou praxí všech, ještě nemusí být nepřípustné.*

Pokud jde o *vztah konfirmace a VP*, pojetí konfirmace jako admise působí neblaze jak na chápání VP, tak i na konfirmaci samu. Pojetí VP je pokřiveno tam, kde se zdá, že platná účast na ní je *p o d m í n ě n a s p r á v n ý m* porozuměním – k čemuž podmínění konfirmací nutně vede. Konfirmace je ochuzována tam, kde jsou z ní – třeba právě kvůli uvedenému nebezpečí – odsouvány katechetické prvky a na jejich úkor je zdůrazňován její (sám o sobě také legitimní) vyznavačský charakter.

Bude lépe podržet reformační pojetí konfirmace jakožto postpabtismální katechese, která je tou základní pomocí, již církev může svým členům k utvrzení a posílení jejich víry poskytnout, ale *nečinit ji podmínkou plné účasti* na životě církve.

Jak už bylo uvedeno, konfirmace, i když nebude admisí, může zůstat standardní příležitostí k *pozvání* k VP.

Obava z magického chápání VP sotva může být argumentem pro vylučování nedostatečně poučených či nedostatečně chápajících od této svátosti. Zápas o to, jak pochopit a vyjádřit smysl svátostného dění, které plně spočívá v lidmi nedisponovatelné

moci Boží, a přece nikoli nezávisle na zúčastněných lidech, je úkolem zvěstování a katechese obecně a trvale. Podobně poukaz na alkohol neváží příliš mnoho. Jednak platí i vůči některým konfirmovaným komunikantům (mladším 18 let), jednak množství vína při přijímání VP vypité je zanedbatelné. Rozhodující slovo v této věci přísluší rodičům.

JAKO BROUČEK

Bratr farář LH má moc rád Karafiáta a jistě především jeho knihu Broučci. Myslí si, že bychom všichni měli být takovými broučky, pokornými a poslušnými vůči Bohu. – Když jsem ho dnes viděl, jak jde nakupovat – svetr si předtím nechal viset na krátkém věšáku a tak mu teď na zádech vytvářel dvě malé boule jako náznaky krovek, se svým stále usměvavým obličejem a menší postavou prostě sám jako brouček vypadal. Jako milý brouček. Neubráníl jsem se a pohládl ho po rameni.

Ano, přiznávám, také se snahou boule trochu vyhladit. V Kauflandu by nepochopili.

ABRAM A MY (ZAMYŠLENÍ NAD 15. KAPITOLOU GENESIS)

Snad všichni známe Abramovu cestu z kaldejského města Ur až na palestinskou vysočinu, se zastávkou v Cháran, s ustrašenou objížďkou přes Egypt, s rodinným rozchodem v Negebu a s vítěznými lokálními bojůvkami. Abram je v 15. kapitole knihy Genesis připraven „zapustit kořeny“. Již našel životní prostor a bude jej nadále užívat k prospěchu své rodiny. Přišel do země, kterou mu Bůh slíbil před vyjitím z Cháran, a třebaže mu v ní nepatří ani hrouda, je dost velká a řídce osídlená na to, aby v ní mohl spokojeně žít. Totiž – kdyby měl zajištěného dědice. Kdyby měl syna. Když vycházel z Cháran, slíbil mu Bůh, že jej učiní velkým národem. Jenže má-li z vás vyrůst národ, nutně potřebujete udělat první krok: mít následovníka, dítě, ve starozákonním světě raději syna. Léta ubíhají, Abram i jeho žena Sára stárnou a touha po dítěti, synovi, který by „převzal štafetu“, se zdá definitivně nenaplněná. V této situaci Abram znovu slyší Boží hlas: „Nic se neboj, Abrame, já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna“.

Abram – stejně jako my, abramové 21. století – spíše než Boží řeč slyší vlastní pochybnosti: „Co mi chceš dát? Jsem stále bezdětný“. Mezi řádky můžeme číst nedůvěru, zklamání, neúspěch. V Božím zaslíbení – já jsem tvůj štít, tvá odměna – je přece obsaženo naprosto vše, co si lze představit – a ještě mnohem víc. Abram je však naplněn svou představou o tom, co a kdy má pro něj Bůh udělat – potřebuje syna a nejlépe hned, vždyť „včera bylo pozdě“. I my máme tendenci odsunout Boží dlaň nabízející naprosto vše, jen proto, že na ní dost zřetelně nevidíme to, co bychom si nejmíc přáli – přitom by stačilo se pozorně podívat.

Syn je ve starozákonním prostředí jistotou pro budoucnost, zárukou klidného dožití, zárukou přežití rodu. V Abramově touze po synovi můžeme pocítit stín nedůvěry vůči Bohu – touhu zajistit se po svém, jaksi „po lidsku“. Jakoby ten dávný had přišel s rýčem a zasadil před Abrama stejný stromek, z jakého kdysi oslovil v tom starém příběhu Evu. Strom, z něhož se trhá rozhodnutí.

Na výron Abramových pochybností odpovídá Bůh tak, že mu ukáže hvězdnou oblohu a slíbí mu stejně početné potomstvo, jako je hvězd na nočním nebi. Abram Bohu uvěří a je mu to „připočteno jako spravedlnost“. Důvěra vůči Bohu je tím, oč tu jde – Abramovi, nám, mně, tobě – odolat pokušení utrhnout si své řešení ze stromu, který je vždy pohotově po ruce, odolat pokušení skrytému v hadově nabídce „budete jako Bůh“.

Abram dostává ještě formální ujištění. Bůh s ním uzavře smlouvu formálním postupem, tehdy obvyklým u významných smluv. Starozákonní smlouva se (tak skutečně zní onen hebrejský výraz) „řezala“. Rozpůlilo se zvíře a obě smluvní strany prošly mezi jeho neporušenými polovinami. Abram však mezi polovinami zvířete neprochází – Abram se nezavazuje, zavazuje se Bůh, je to jednostranný závazek. Abramovi přísluší pouze povinnost smlouvu chránit – odtud Abramovo odhánění dravců od rozpůlené krávy, kozy, berana, hrdličky a holouběte. My můžeme svou důvěru vůči Bohu pouze opatrovat, dbát na ni, uvědomovat si ji – ale smluvní závazek má Bůh vůči důvěřujícím, ne důvěřující

vůči Bohu. My také jsme i v české legislativě zavázáni zákonem vůči svým dětem – ne ony vůči nám, přesto stojíme o jejich důvěru a víme, že na ní musíme spolupracovat – a ovšem i děti mají svůj díl odpovědnosti za budování vztahu důvěry se svými rodiči.

V životě osob, rodin i národů jsou světlá i temná období. Rozjitřelý Abram najednou dostává neurčitý strach – jakoby tušení, že po třech generacích uvázne jeho rod na několik staletí v Egyptě – aby odešel ze své návštěvy výrazně bohatší o majetek i zkušenosti, stejně jako Abram po své egyptské anabázi, jak mu Bůh vysvětluje. Nakonec se objevuje dýmající pec a ohnivá pochodeň prochází mezi rozpůlenými kusy – to Bůh slavnostně uzavírá, tedy „řeže“ smlouvu s Abramem – a jeho potomstvem, tedy i mnou, tedy i tebou.

Až před nás zase s pohvizdováním přijde ten neúnavný beznohý zahradník a s rýčem a stromečkem, vzpomeňme si, jak kdysi na vysočině nad Jordánem „řezal“ Bůh smlouvu s Abramem – a s námi.

Jan Vojvodík, Pardubice

MODLITBA NA NEDĚLNÍ RÁNO

*Amen! Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého! Jsem to já, jsem připraven!
Můj Bože, vstal jsem ze spánku a s Tebou jsem i v tento den!*

*Ležel jsem a spal jsem a v noci jako mrtev jsem byl.
Bůh pravil: „Budiž světlo!“ a já procitl, jako by člověk výkřik vyrazil!*

*Procitl jsem a probudil jsem se a s povstávajícím dnem vstávám!
Můj Otče, jenž jsi mne zplodil před Zorou, do přítomnosti Tvé se odevzdávám.*

*Srdce mám svobodno, ústa čistá, na těle i na duchu lačen jsem.
Jsem zproštěn všech hříchů, jež vyzpovídal jsem jeden po druhém.*

*Prsten svatební je na mém prstě a má tvář je čistá.
Jsem jako bytost nevinná, jež je si Tvou milostí jista.*

*Oč prosit Tebe, jenž nemůžeš mi dát to, co není Tvým!
O tento kus zlata, ražený jménem Césarovým, a slovo, jímž všem se zalíbím.*

*Ale budu mít samo slunce, roztahuji paže až ke Tvé rozloze.
Vidím jako v den Nanebevstoupení Tvého zlatý bod na vysoké obloze.*

*Přijímám svět takový, jaký je, a měnit na něm nechci nic.
Hospodine, jen dej mi sám sebe, a já už nežádám si víc.*

*Polož na šest dní sedmý, jež sobě jsi vyhradil po práci vši.
Není to Sobota, je to Neděle, a zvonit už budou k první mši!*

*Lucifer září zcela sám uprostřed na Východě opuštěném a novém.
Kohout zpívá a Maria Magdalena spěchá za Božím rovem.*

*Diamant vzduchu, jenž se rozvíjí! Zrození dne nadskutečné!
Přicházíš konečně, jitro mé svatby věčné!*

*Čas je krátký a slunce vyšedší za chvíli nastoupí vládu.
Proto, co učinit máme, učinme bez odkladu.*

*Jak vážný a hbitý kněz, jenž se sbírá a šatí k svaté Oběti,
vystrojme se bez váhání a spěchu k té části služby, již je nám sdíleti.*

*Jak člověk, jenž právě byl učiněn, jak vynález nový a nedotčený,
každá schopnost ve mně má předmět svůj a každá modlitba je nekonečné ceny.*

*Bože, jeden ve třech osobách, s Kristem, jenž na kříži ční v nebe,
Slovo, v němž pravdou všechno je, co říkáš, věřím v Tebe.*

*Ty jsi to Slovo dané a přikované hřeby železnými.
Nárok, v němž složil jsem svou naději, činím rozpráženými pažemi svými!*

*Já jsem prst v ráně Tvé, jsem ruka na srdci, jež svět Ti ranil.
Ty, jenž jsi všemohoucí, nejsi s to, bys mé lásce k Tobě bránil.*

*Ať obřad rychlý se dokoná, jímž na Tvé věčnosti účast mohu mít.
Nic není příliš krátké pro tu chvíli Boží v nás, jež nemůže rozdělena být.*

*Zachovejme tu přísahu mezi sebou, a abych se nerozptýlil, mě zapečeť.
Lidstvoi Boha na mém jazyku, poznač mé srdce a původ můj teď.*

*V tento Sedmý den, jež stanovil jsi po práci svrchované,
kde jinde bys odpočinul, ne-li v mém srdci, Pane?*

Paul Claudel (1868-1955)

INFORMACE O SBORU

SLUŽBY, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme (podrobnější informace u faráře):

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání od br. faráře Wrany
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- zasílání Zpravodaje
- vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných
- kázání a další texty faráře A. Wrany jsou také vyvěšovány na jeho blogu aleswrana.blogspot.com

ADRESA: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava

TELEFON: 596 122 943

E-MAIL: cce.ostrava@volny.cz

WEB: www.volny.cz/cce.ostrava

FARÁŘ: Aleš Wrana (tel. 596 122 943)

KURÁTOR: Jan F. Krupa

BANKOVNÍ SPOJENÍ: 16 44 32 93 59/0800

Príspevky do Zpravodaje sbírá Aleš Wrana, zpravodaj sestavuje Michael Waloschek

PROGRAM VE SBORU V MĚSÍCI ZÁŘÍ

úterý 6. září 9:00 Kavárnička
18:00 biblické meditace
středa 7. září 15:00 dorost
17:00 biblická hodina
18:15 staršovstvo
pátek 9. září 17:00 mladší mládež

NEDĚLE 11. ZÁŘÍ – 8:30 BOHOSLUŽBY S VEČERÍ PÁNĚ

(PO NICH SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ S VOLBOU E. JELINEK ZA FARÁŘKU SBORU)

úterý 13. září 18:00 biblické meditace
19:00 starší mládež
středa 14. září 15:00 dorost
17:00 biblická hodina
pátek 16. září 17:00 mladší mládež

NEDĚLE 18. ZÁŘÍ - 8:30 BOHOSLUŽBY

úterý 20. září 9:00 Kavárnička
18:00 biblické meditace
19:00 starší mládež
středa 21. září 15:00 dorost
17:00 biblická hodina
pátek 23. září 17:00 mladší mládež

NEDĚLE 25. ZÁŘÍ - 8:30 BOHOSLUŽBY

úterý 27. září 18:00 biblické meditace
19:00 starší mládež
středa 28. září 15:00 dorost
17:00 biblická hodina
čtvrtek 29. září - státní svátek
pátek 30. září mládež odjíždí na Sjezd mládeže 2011 Jihlava

NEDĚLE 2. ŘÍJNA - 8:30 BOHOSLUŽBY RODINNÉ